

Põhikohtuasja pool

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvideerimisel

Resolutsioon

1. ETLT artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et asutamisvabadus on kohaldatav liikmesriigi õiguse alusel asutatud äriühingu põhikirjajärgse asukoha üleviimisele teise liikmesriigi territooriumile, et kujundada see kooskõlas teise liikmesriigi õigusnormides kehtestatud tingimustega ümber äriühinguks, millele on kohaldatav viimase liikmesriigi õigus, ilma et muudetaks äriühingu tegelikku asukohta.
2. ETLT artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt saab liikmesriigi õiguse alusel asutatud äriühingu põhikirjajärgse asukoha teise liikmesriigi territooriumile üle viia, et kujundada see kooskõlas teise liikmesriigi õigusnormides kehtestatud tingimustega ümber äriühinguks, millele on kohaldatav viimase liikmesriigi õigus, tingimuse, et esimene äriühing likvideeritakse.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Amtsgericht Kehli eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi, milles süüdistatav on I

(Kohtuasi C-195/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Transport — Juhiluba — Direktiiv 2006/126/EÜ — Artikli 2 lõige 1 — Juhilubade vastastikune tunnustamine — Mõiste „juhiluba“ — Tunnistus sõidueksami sooritamise kohta (Certificat d'examen du permis de conduire (CEPC)), mis annab selle omanikule enne lõpliku juhiloa väljastamist juhtimisõiguse nimetatud tunnistuse väljastanud liikmesriigi territooriumil — Olukord, kus CEPC omanik juhib mootorsõidukit teises liikmesriigis — CEPC tunnustamise kohustus — CEPC omaniku suhtes kohaldatavad sanktsioonid sõiduki juhtimise eest väljaspool CEPC väljastanud liikmesriigi territooriumi — Proportsionaalsus)

(2017/C 437/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Kehl

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

I

Menetluses osales: Staatsanwaltschaft Offenburg

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta artikli 2 lõiget 1 ning ETLT artikleid 18, 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt asjaomane liikmesriik võib keelduda tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud tunnistust selle omaniku juhtimisõiguse kohta, kui see tunnistus ei vasta selles direktiivis ette nähtud juhiloamudeli nõuetele, isegi juhul, kui nimetatud tunnistuse omanik vastab selles direktiivis juhiloa väljastamisele kehtestatud tingimustele.

2. Direktiivi 2006/126 artikli 2 lõiget 1 ning ETLT artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik näeb ette karistuse isikule, kes vastab küll selles direktiivis ette nähtud juhiloa väljastamise tingimustele, kuid juhib mootorsõidukit nimetatud liikmesriigi territooriumil ilma selles direktiivis ette nähtud juhiloamudeli nõuetele vastava juhiloata ning kes niisugust juhiluba ühelt teiselt liikmesriigilt oodates saab oma nimetatud teises liikmesriigis omandatud juhtimisõigust tõendada selle liikmesriigi väljastatud ajutise tunnistusega, tingimusel et see karistus ei ole käsitletavate asjaolude raskusastme seisukohast ebaproportsionaalne. Selles osas on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne võtta I toime pandud rikkumise tõsiduse ja talle määratava karistuse raskuse hindamisel leevendava asjaoluna arvesse seda, et asjaomane isik on juhtimisõiguse omandanud teises liikmesriigis, mida tõendab nimetatud teises liikmesriigis väljastatud tunnistus, mis vahetatakse põhimõtteliselt enne aegumist ja huvitatud isiku taotlusel juhiloa vastu, mis vastab direktiivis 2006/126 ette nähtud juhiloamudeli nõuetele. Asjaomane kohus peab lisaks oma analüüsi käigus uurima, millist tegelikku ohtu kujutab huvitatud isik liiklusohutusele Saksamaa territooriumil.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

(Kohtuasi C-201/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — Üleandmise tähtaeg — Üleandmise tähtaja jooksul täide viimata jätmine — Vastutava liikmesriigi kohustused — Vastutuse üleminek — Vastutava liikmesriigi otsuse vajadus)

(2017/C 437/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

Menetluses osales: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 29 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui üleandmist selle määruse artikli 29 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulise tähtaja jooksul ei toimu, läheb vastutus täies ulatuses üle palve esitanud liikmesriigile, ilma et oleks vajalik, et vastutav liikmesriik keelduks asjaomast isikut vastu võtmast või tagasi võtmast.